

Tato práce se zabývá každodenností zajateckých táborů Rakouska-Uherska za první světové války a jejich obrazem v deníku italského zajatce Alessandra Pennasilica, jenž demonstruje jeden z možných osudů italských vojáků po bitvě u Caporetta.

Samostatná práce je rozdělena do tří hlavních tematických kapitol. První kapitola pojednává o příčině vstupu Itálie do války a o poměru sil mezi italským a rakousko-uherským vojskem. Dále o vývoji situace na sočské frontě a následném průlomu fronty u Caporetta, v jehož rámci se odehrála bitva na Monte Ragogni, při níž byl zajat autor deníku Alessandro Pennasilico.

Druhá kapitola pojednává o historickém vývoji zajateckých táborů až po první světovou válku a o příčinách vzniku mezinárodních smluv, které se snažili otázkou podmínek zajetí řešit. Zabývám se zde také vztahem italského státu ke svým zajatým vojákům a na jejich osud po dvanácté sočské bitvě. Jako vzorový příklad uvádím jeden z největších zajateckých táborů Sigmundsherberg.

Závěrečná kapitola je zaměřena na konkrétní osud Alessandra Pennasilica, jako italského vojáka brigády Bologna i jako válečného zajatce zajateckého tábora v Milovicích. Na závěr přikládám překlad jeho deníku, který si během zajetí vedl, a v němž je jeho subjektivní pohled konfrontován s událostmi na frontě i na politické scéně.